

2000, 13,
12070
„То.“
БИБЛІОТЕКА „НАРОДА“

Число 1.

Василь Пачовскій

ЩЕДРЪВКА
„ПРОСВѢТЪ“.

Першимъ Загальнымъ Зборамъ „Просвѣты“
въ Ужгородѣ.



Ужгородъ
Державна Книгопечатня.
1920.

8 (с) У. : 1917" - 1

ЛННБ України ім.В.Стефаника



01154596 (V)



Василь Пачовський.

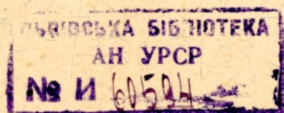
Щедрѣвка „Просвѣтъ“^{*)}

Ой проквіляє орель зъ темницѣ,
Крильми кровавить на краты зъ крицѣ.
Ослѣпъ! Та чує, що йде луна,
Въ горахъ воскресла красна весна:
Радуйся, срѣбная земле!...

Сумно за нами дзвонять кайданы,
Духъ нашъ въ темницѣ бувъ тисячъ лѣтъ,
Ослѣпотили людъ нашъ гавраны
И вінъ не знає, де сходить свѣтъ!...

Ай де дзвінь дзвонить, ци мѣсяць сходить?
Дивна красуня до насъ підходить —
Здоймає свѣтичъ до самыхъ зірѣ
Тай веде сонце верхами гірѣ:
Радуйся, сонная земле!...

*) Тому що Держ. Друкарня, въ якій друкуємо, не має знака **о** зъ дашкомъ на означеня звука **і**, яке повстало зъ **о** въ замкненихъ складахъ, змушенѣ мы, щоби точно оддати прикмети малоруськоѣ мовы, особливо въ поезіи уживати знака **і**. — (Редакція.)



То не дзвінъ дзвонить, не мѣсяць мрѣ,
 Не йде красуня зъ дѣвочихъ красть —
 Ой то „Просвѣта“ свѣтичь лелѣ,
 Грімъ, живе слово, верже мѣжь насъ!

Айбо тотъ свѣтичь має чаръ-силу,
 Що одмыкає мертвымъ могилу,
 Слѣпоту зверже зъ темныхъ зѣниць,
 Ай розбиває муры темниць —
 Радуйся, рідная земле!...

Не чарить свѣтичь тоѣ чаръ-дѣвы,
 Не розривъ-зѣлля кайданы рве —
 То наша слава, то нашѣ спѣвы,
 Наше чаръ-зѣлля—слово живе!

Пройшла та дѣва, якъ ясна зоря
 Всѣ краѣ свѣта зъ моря до моря —
 А де май стане, — перли цвѣтуть,
 Люде въ теремахъ злотыхъ живуть —
 Радуйся, вольная земле!...

Не перлоцвѣты яли лелѣти
 Въ злотыхъ теремахъ другихъ краѣвъ —
 Піднялись руки въ гору до злуки,
 Въ ковальнѣ волѣ гремотить спѣвъ!

Пройшла та дѣва на Украину,
 Зняла зъ могилы сонну руину —
 Горы стряслися и загули,
 Заклекотали буйнѣ орлы:
 Радуйся, гордая земле!...

Орлы тамъ буються на полѣ славы
 И трублять трубы ихъ голоснѣ,
 Жовтоблакитнѣ грають застави —
 То Украина росте въ огнѣ!

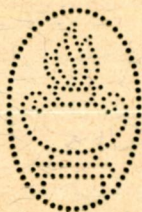
Онѣ до насъ въ горы та дѣва входить,
 На Подкарпатя сонце приводить —
 Въ кожде віконцѣ грають огнѣ,
 И дзвонять дзвоны май голоснѣ!
 Радуйся, читава земле!...

Радуйся, земле!-люде радбють,
 Ожъ въ своѣй хатѣ воля своя —
 Нѣмѣ озвуться, слѣпнѣ прозрѣють,
 Возвеселиться руська земля!

Звѣйся на дебры наша темница,
 Сѣйся, родися жито, пшениця!
 Золоте зерно-слово живе
 Тысячелѣтнѣ кайданы рве —
 Радуйся, славная земле!...

Рости деревце тонке, високе,
Въ корѣнь глибоке, въ нашій землѣ —
Въ корѣнь глибоке, въ листокъ широке,
А виномъ славне на всѣ краѣ!

Ужгородъ 29. цвѣтня 1920 р.



~~25. 469~~



„НАРОДЪ“

политично-просвѣтна
газета для руського на-
роду, выходить въ Уж-
городѣ ул. Каптянянъ
число 5.

610689

III

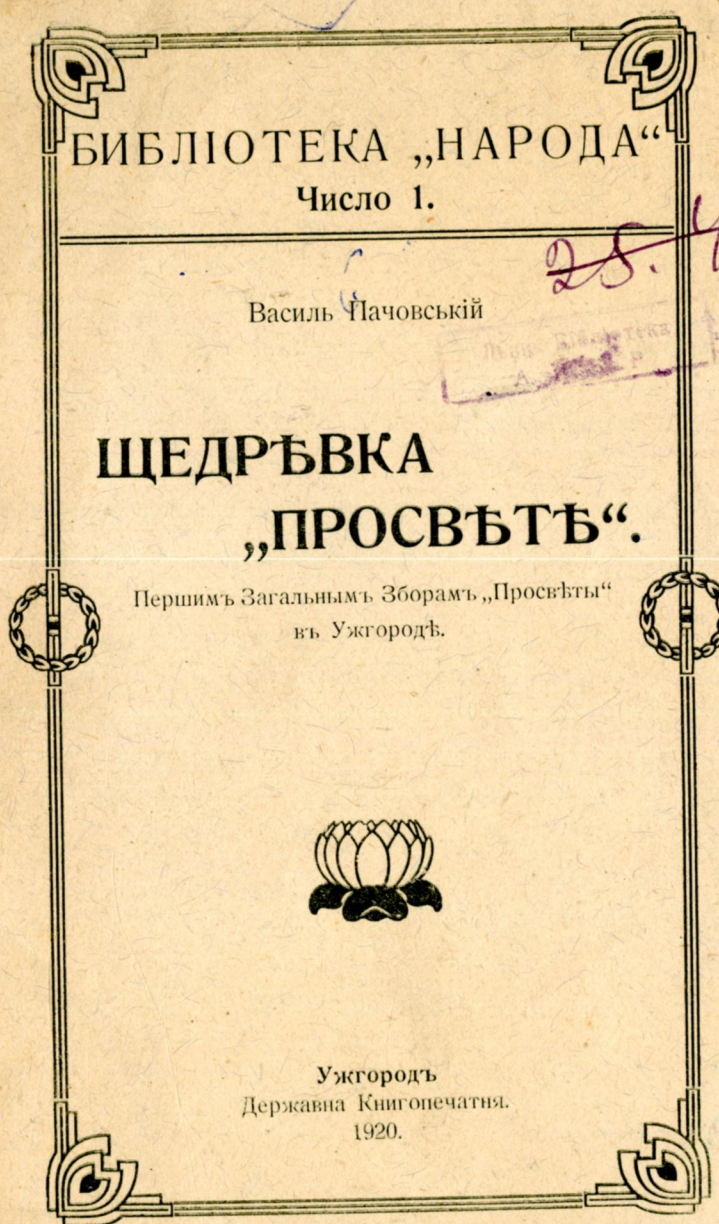
III
И-60594

2000, 13,

12070

Л. Г.

95



БИБЛІОТЕКА „НАРОДА“

Число 1.

Василь Пачовський

28. 469.

ЩЕДРЪВКА
„ПРОСВѢТЪ“.

Першимъ Загальнымъ Зборамъ „Просвѣты“
въ Ужгородѣ.



Ужгородъ
Державна Книгопечатня.
1920.

R

Q

12070